

באר יצחק

"מנשה קיבל תורה מסיני". שואלים המפרשים א. מדוע לא ניתנה תורה בארץ ישראל? ב. מה ראה התנא לומר שניתנה מסיני ולא אמר מהקב"ה.

עונה רבי משה פינשטיין - אם היו עם ישראל נכנסים לארץ ומתרגלים לאכול את כל הפירות בלי מעשרות ושנת השמיטה וכו', לא היו יכולים אח"כ להשתעבד לתורה ולשנות את הרגלם לכן ניתנה להם התורה קודם הכניסה לארץ כדי להכניסם ולהרגילם בכל המצוות כשיכנסו לארץ. לכן הדגיש התנא "מסיני" שזהו תנאי לקבלת התורה. ומכאן חשיבות ההתחנכות ולימוד בימי הנעורים שכן כך אפשר לצאת גדולים בתורה, וזהו ג"כ "ומסרה ליהושע" ואומר רש"י "ולא פתח ולא הזקנים דביהושע כתוב "נער לא ימש מתוך האוהל" שדוקא יהושע שיתחנך היטב בהיותו נער וניצל את ימי נערותו לתורה ולשימוש משה רבינו דוקא הוא זכה להעביר את התורה לדור הבא.

"תורה ב' בראשית) ובתורה שבעל פה שמתחילה באות מ' (מאימת) ספר מעלות התורה.

"ונשמרתם מאד לנפשותיכם" **שאל פעם הגאון רבי ישראל מסלנט**, מה פשר הדברים שרואים אנו חולים המעלימים עיניהם מהסכנה הטמונה להם במאכל או דבר כל שהוא, ומתאווים ביותר דווקא אליהם. אלא, תירץ, חולה פטור הוא מן המצוות, מצוה אחת בידו לקיים, "ונשמרתם מאד לנפשותיכם", לכך משתדל היצר הרע להכשילו גם במצוה זו.

תירוץ: קל יותר מנוצה, אבל אפילו האיש החזק בעולם לא יכול להחזיק את זה ליותר

מדקה? (השופה תבוא שפוע הפא בעז"ה)

השופה פרשת דברים: הוא אף פעם לא שואל שאלות אבל תמיד עונים לו - טלפון.

תירוץ: שוטר ממשטרת התנועה עצר מכונית. הוא מדד את מהירות הנסיעה במכשירו, וגילה שהיא מתאימה למגבלות החוק. "ברכותי", אמר השוטר לנהג, "נתפסת נוהג חוק, ואתה יכול להמשיך לנסוע. אגב, לאן פניך מועדות?". "אני בדרך לשיעור נהיגה", השיב הנהג. חברו, שישב לידו, נבהל מן הגילוי המסוכן שנפלט בלי משים, התערב מיד ואמר לשוטר: "אל תתיחס אליו הוא תמיד מדבר שטויות כשהוא שיכור!". הנוסע השלישי, שראה את פניו הנדהמות של השוטר, הבין שהמצב הסתבך עוד יותר וקרא ביאוש: "אתם רואים?! באמת לא הצלחנו להגיע לשום מקום עם המכונית הגנובה הזו!". עוד בטרם הספיק השוטר לומר מילה, נשמע מהבגאז' קול שואל במבטא ערבי: "נו, הוא כבר הלך?".

לבריאות החולה: לא להרבות במאכלים, ובפרט שלא לתת לו מאכלי בשר כבדים. ודבר זה מקובל מפי אבי הרופאים הרמב"ם ומקויים מכל הרופאים הבאים אחריו "כל זמן שמוסיפין להאכיל את החולה שיש לו פסולת תוספת בקיבתו – מרבים חלישות גופו" ומזונות הנכנסים פוגעים בפסולת הקיבה ומזיקין לחולה.

(ספר רפואה שלימה מאת הרב יצחק פחה זצ"ל)

לרכישת הספר יש לפנות למספר 052655652/3

עורך: יאיר אריאל

בברכת שבת שלום

איך קוראים לך? ומה זה אומר עליך?

פתח

הינם לוחמי צדק אמתיים, אשר מוכנים תמיד לעמוד בחזית למען עזרה וסיוע לחלשים מהם, ואידיאליסטיים מטבעם ולכן לרוב ימצאו עצמם לוקחים חלק פעיל בארגונים ומוסדות הפועלים לטובת הכלל כמו עמותות וארגוני סיוע. הם חרוצים, חדורי מוטיבציה ונמרצים מאוד. בעלי שם זה ידועים במחשבה על הפרט הכי קטן, הם יסודיים בעבודתם ואין בכוונתם להמשיך אל עבר "הדבר הבא" מבלי שסגרו את כל הקצוות בדבר הקודם. הם אהובים מאוד ועל אף היותם מוקפים במעגל חברים גדול במיוחד הם תמיד יבחרו באפשרות בלוי אישי יותר עם בן הזוג

אליהו

אדם תקיף ובעל כח שאינו יודע פחד, אמיץ לב, מתעורר לפעול וליצור דברים חדשים, בעל מרץ, מסייע לזולת הן ברוחניות והן בגשמיות, בעל ראייה רחבה ותפיסה מהירה, מרחם על הבריות, בעל שמחת חיים, נמשך מאד לרוחניות, שואף להגיע לשלימות, אהוב ואוהב את הבריות, אוהב להיות משוחרר ואינו מוגבל, מוביל מהלכים ומצליח, ימצא חן בעיני אלוקים ואדם.

מדור פטנטים למטבח

ריפוך חמאה: רוצים לרכך חמאה מבלי להמיס אותה? לפעמים יש מתכונים שדורשים חמאה רכה, ואתם שכחתם להוציא מן המקרר להפשרה! המסה טוטאלית של החמאה (במיקרו או על הגז) תגרור שינוי של מרקם העוגה, וחבל. דרך קלה לרכך אותה – לחמם סיר קטן עם מים על האש. להביא לרתיחה, לתת לרתוח חזק כמה דקות, לשפוך את המים ומיד להפוך את הסיר הריק על חבילת החמאה המונחת על השיש. כעבור חמש דקות החמאה מתחת לסיר רכה וקלה לעיבוד.

סיפור

מסופר על הרה"ק המקובל רבי יעקב אביו של הרה"ק אהרן הגדול מקרארלין זיע"א (היה מקובל גדול נסתר במעשיו, ושימש כשמש בביהכ"ס דיאנובה) ששנים רבות היה חשוך בניס רח"ל, וזכה בבו כזה שהאיר את עיני העולם ע"י מעשה שהיה, שלרוב גדלותו שימש ר' יעקב כשליח ציבור בביהמ"ד בימים הנוראים, פעם אחת בליל היום הקדוש האריך ר' יעקב בתפילת השחר של מעריב מעט יותר מהרגלו, והדבר עורר את כעסו של אחד העשירים שהיה מנכבדי הקהילה – מדוע עלינו להמתין זמן רב כ"כ על השי"ץ, ויהי כאשר פסע ר' יעקב את שלוש הפסיעות ב'עושה שלום', ניגש אליו העשיר העונה עזות וסטר לו על לחיו לעיני כל הקהל והעדה, והוסיף לגעור בו על ש'הטריח' את כל הקהל הקדוש, מתפללי ביהמ"ד רצו למחות באותו רשע אך ר' יעקב השתיק אותם, וכאילו לא אירע דבר שב ל'עמוד' ופתח בנעימה את הפיוט 'יעלה תחנונינו מערב'. אף אחר גמר התפילה לא התייחס כלל לכל אותו מעשה, אלא בירך את המתפללים בברכת 'גוט יום טוב' וחזר לביתו. לאחר זמן מה שמע שמאן דהו דופק על דלת הבית, פתח את הדלת ומצא עומד לפניו אחד מעשירי העיר שביקש לקנות את זכות הבזיונות שנחל זה היום ברבים, אך ר' יעקב השיב בפשטות 'איני יודע מה אתה סח'... כי ב'תוך כדי דיבור' מחלתי וסלחתי לעשיר שפגע בי בלב שלם ובנפש חפצה, אין לי עליו כל טינה והקפדה בלב ח"ו. בלילה ההוא חזה ר' יעקב מחזה אלוקים בחלומו, וגילו לו שבשכר וותרנותו יזכה להוליד בן שיאיר את עיני ישראל בתורה, לתקופת השנה נולד לו הרה"ק רבי אהרן הגדול זיע"א שהאיר את העולם בקדושתו.